

HOLINESS AND PROCESS

Rashi

(2) זאת חקת התורה. לפי שהשטן ואמות העולם מונין את ישראל, לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חקה, גזרה היא מלפני, אין לה רשות להרהר אחריה (תנחומא ז): ויקחו אליה. לעולם היא נקראת על שמך, פרה שעשה משה במדבר: אדמה תמימה. שתהא תמימה באדמימות (ספרי קכג), שאם היו בה שתי שערות שחורות פסולה (פרה ב:ה): (3) אלעזר. מצותה בסגן (ספרי שם): אל מחוץ למחנה. חוץ לשלש מחנות (יומא סח ע"א): ושחט אתה לפניו. זר שוחט ואלעזר רואה (ספרי שם; יומא מב ע"א): (4) אל נכח פני אהל מועד. עומד במזרחו של ירושלים ומתכונן ורואה פתחו של היכל בשעת הזאת הדם (שם): (7) אל המחנה. למחנה שכניה, שאין טמא משלח חוץ לשתי מחנות אלא זב ובעל קרי ומצרע (פסחים סז ע"א): וטמא הכהן עד הערב. סרסרו ודרשוהו, וטמא עד הערב ואחר יבא אל המחנה: (9) והניח מחוץ למחנה. לשלשה חלקים מתחלקת, אחד נתן בהר המשחה, ואחד מתחלק לכל המשמרות, ואחד נתן בחיל (ספרי קכד; פרה ג:יא). זה של משמרות הנה [חוץ לעזרה], לטול ממנו בני העזרות [ו]כל הצריכין להטהר, [וזה שבהר המשחה כהנים גדולים לפרות אחרות מקדשין הימנה], וזה שבחיל נתון למשמרת מגזרת הכתוב, שנאמר "והיתה לעדת בני ישראל למשמרת" (תוספתא פרה ג:ח): למי נדה. למי הגזה, כמו "וידו אבן בי" (איכה ג:נג), "לידות את קרנות הגוים" (זכריה ב:ד), לשון זריקה: חטאת הוא. לשון חטוי כפשוטו. ולפי הלכותיו קראה הכתוב "חטאת", לומר שהיא כקדשים להאסר בהנאה (ספרי שם; מנחות נא ע"ב): (12) הוא יתחטא בו. באפר הפרה:

Bemidbar 19.1-17

1 וידבר ה' אל משה ואל אהרן לאמר:
2 זאת זקת התורה אשר צוה ד' לאמר
דבר | אל בני ישראל ויקחו אליה פרה
אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר
לא עלה עליה על: 3 ונתתם אתה
אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מזוזה
למזוזה ושחט אתה לפניו: 4 ולקחו אלעזר
הכהן מדהמה באזבעו והזה אל נכוז פני
אהל מועד מדהמה שבע פעמים: 5 ושחף
את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה
ואת דמה על פרשה ישרף: 6 ולקחו הכהן
עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליה
אל תוך שרפת הפרה: 7 וכבס בגדי
הכהן ורנין בשרו במים ואזר יבא
אל המזוזה וטמא הכהן עד הערב:
8 והשחף אתה יכבס בגדיו במים ורנין
בשרו במים וטמא עד הערב: 9 ואסף |
איש טהור את אפר הפרה והנינו מזוזה
למזוזה במקום טהור והיתה לעדת
בני ישראל למשמרת למי נדה וזאת
הוא: 10 וכבס האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני
ישראל ולגזר הגזר בתוכם לזקת עולם:
11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא
שבעת ימים: 12 הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר:

Rashi

(13) בַּמַּת בְּנֹפֶשׁ. וְאַיִזָּה מֵת, שֶׁל "נֶפֶשׁ הָאָדָם", להוציא נֶפֶשׁ בְּהֵמָה שְׂאִין טְמֵאָתָה צְרִיכָה הִזָּאָה. דָּבָר אַחֵר, "בְּנֹפֶשׁ" זו רְבִיעִית דָּם (חולין עב ע"א): אֵת מִשְׁכָּן ה' טָמֵא. אִם נִכְנס לַעֲזָרָה, אֶפְלוּ בְטַבִּילָהּ, בְּלֹא הִזָּאת שְׁלוּשֵׁי וּשְׂבִיעֵי: עוֹד טְמֵאָתוֹ בּו. אֶף עַל פִּי שֶׁטָּבַל: (14) כָּל הַבָּא אֶל הָאֵהָל. בְּעוֹד שֶׁהַמַּת בְּתוֹכוֹ: (15) וְכָל כָּלִי פְתוּחַ. בְּכָלִי חָרַס הַפְּתוּב מְדַבֵּר, שְׂאִין מְקַבֵּל טְמֵאָה מִגְּבוּ אֵלָּא מִתּוֹכוֹ, לְפִיכָּךְ אִם אִין מְגוּפַת צְמִידָתוֹ פְּתוּלָה עָלָיו יָפָה בְּחִבּוּר "טָמֵא הוּא", הָא אִם יֵשׁ צְמִיד פְּתִיל עָלָיו טָהוֹר. "פְּתִיל" לְשׁוֹן מַחְבֵּר בְּלִשׁוֹן עֲרָבִי, וְכֵן "נִפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי" (בראשית ל:ח), נִתְחַבְּרָתִי עִם אַחוּתִי: (16) עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה. רְבוּתֵינוּ דָרְשׁוּ לְרִבּוֹת גּוֹלָל וְדוֹפֵק, וּפְשׁוּטוֹ, "עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה", שְׂאִין שֵׁם אֵהָל, מִטְּמֵא הַמַּת שֵׁם בְּנִגְיָעָה:

Bemidbar

13 כָּל־הַנִּגַּע בְּמַת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְּנֶנָּה אֶת־מִשְׁכָּן יְהוָה טָמֵא וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל כִּי מִי נָדָה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טְמֵאָתוֹ בּו: 14 זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת בְּאֵהָל כָּל־הַבָּא אֶל־הָאֵהָל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים: 15 וְכָל־כָּלִי פְתוּיֹן אֲשֶׁר אִין־צְמִיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא: 16 וְכָל־אֲשֶׁר־יִגַּע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה בְּזוֹלָל־זוֹרֵב אִו בְּמַת אִו־בַּעֲלָם אָדָם אִו בַּקֶּבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים: 17 וְלִקְוֹזוֹ לְטָמֵא מִעֵפֶר שׁוֹרֶפֶת הַזּוֹטָאת וְנִתָּן עָלָיו מִיָּמִים זָיִים אֶל־כָּלִי:

Numbers 19.1-17

1. And the Lord spoke to Moses and to Aaron, saying, 2. This is the ordinance of the Torah which the Lord has commanded, saying, Speak to the people of Israel, that they bring you a red heifer without spot, which has no blemish, and upon which never came yoke; 3. And you shall give it to Eleazar the priest, that he may bring it forth outside the camp, and one shall slay it before his face; 4. And Eleazar the priest shall take of its blood with his finger, and sprinkle of its blood directly before the Tent of Meeting seven times; 5. And one shall burn the heifer in his sight; its skin, and its flesh, and its blood, with its dung, shall he burn; 6. And the priest shall take cedar wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer. 7. Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he shall come into the camp, and the priest shall be unclean until the evening. 8. And he who burns it shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the evening. 9. And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up outside the camp in a clean place, and it shall be kept for the congregation of the people of Israel for a water of sprinkling; it is a purification offering. 10. And he who gathers the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the evening; and it shall be to the people of Israel, and to the stranger who sojourns among them, for a statute forever. 11. He who touches the dead body of any man shall be unclean seven days. 12. He shall purify himself with it on the third day, and on the seventh day he shall be clean; but if he does not purify himself the third day, then the seventh day he shall not be clean. 13. Whoever touches the dead body of any man who is dead, and purifies not himself, defiles the tabernacle of the Lord; and that soul shall be cut off from Israel; because the water of sprinkling was not sprinkled upon him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him. 14. This is the Torah, when a man dies in a tent; all who come into the tent, and all that is in the tent, shall be unclean seven days. 15. And every open utensil, which has no covering upon it, is unclean. 16. And whoever touches one who was slain with a sword in the open fields, or a dead body, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days. 17. And for an unclean person they shall take of the ashes of the burnt heifer of purification for sin, and running water shall be put there in a utensil;